

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/11/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011937
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113011937.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Jozefa Janíka v trestnej veci proti obžalovanej N. J. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 10. júna 2015 odvolanie obžalovanej N. J. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 3. decembra 2013, sp. zn. 8T/121/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej N. J. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 3. decembra 2013, sp. zn. 8T/121/2013, bola obžalovaná N. J. uznaná za vinnú z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci ako matka ml. O., nar. XX.XX.XXXX, mal. P., nar. XX.XX.XXXX, mal. O., nar. XX.XX.XXXX, a U., nar. XX.XX.XXXX je povinná v zmysle § 62 a nás. Zákona o rodine, ako aj rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/324/2011 zo dňa 08.11.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2012, rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/295/2011 zo dňa 23.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.03.2012, a rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/331/2011 zo dňa 23.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.03.2012, povinná prispievať na výživu na svoje deti vo výške 30 % zo životného minima na každé dieťa zvlášť vždy do 15. dňa v mesiaci na účet Detského domova Lastovička, pracovisko Adamovské Kochanovce 205, Melčice - Lieskové s účinnosťou od dňa 24.08.2011 a od dňa 06.04.2012 k rukám U. Z., si túto vyživovaciu povinnosť neplní od dňa 24.08.2011 až doposiaľ s výnimkou obdobia september 2012 až august 2013 v prospech U. Z., ktorá mala v tomto období prerušené štúdium na strednej škole, čím jej vznikol dlh na výživnom na mal. O. J. vo výške 685,14 €, na mal. P. J. vo výške 673,14 €, na mal. O. J. vo výške 673,14 € a na U. Z. vo výške 413,02 €, čím jej vznikol dlh na výživnom na všetky deti dohromady vo výške 2.444,44 €, pričom za sledované obdobie od dňa 24.08.2011 až do dňa 01.01.2013 nebola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín ako uchádzač o zamestnanie a od dňa 01.01.2013 je zamestnaná v spol. GAZU s.r.o. so sídlom Nová dedinka, pričom v tomto období obžalovaná nevyvinula dostatok úsilia k zabezpečeniu si finančných prostriedkov na riadne plnenie vyživovacej povinnosti.

Za tento trestný čin bola odsúdená podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný ďalší trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej 15 dňovej lehote včas podaným odvolaním napadla obžalovaná N. J.. Podané odvolanie

do rozhodnutia odvolacieho súdu bližšie písomne neodôvodnila, avšak z hľadiska obsahu jej vyjadrenia po vyhlásení napadnutého rozsudku, že „ podáva odvolanie proti vyhlásenému rozsudku, pretože nesúhlasí s uloženým trestom“ jednoznačne vyplýva, že odvolaním napadla rozsudok súdu prvého stupňa len pre nesprávnosť výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ktorý považovala za neprimerane prísny.

Prokurátor krajskej prokuratúry s poukazom na to, že napadnutý rozsudok je zákonný a správny, navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovanej podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 24. januára 2014, vykonal dňa 10. júna 2015 verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej N. J. v súlade s ustanovením § 293 ods. 5, 7 Tr. por. (upovedomenie bolo obžalovanej riadne a včas doručené postupom podľa § 66 ods. 3, 4 Tr. por., bola poučená o možnosti konania verejného zasadnutia bez jej prítomnosti a na verejné zasadnutie sa bez ospravedlnenia nedostavila) a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovanou napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovanej N. J. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli napadnuté odvolaním a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmavať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanej N. J., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanej podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. a za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 18 mesiacov zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovanej tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd a tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne. Obžalovaná je osobou, u ktorej predchádzajúce posledné podmiennečné odsúdenie nevedlo k náprave, keď aj posudzovaný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák. spáchala počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák.. Vzhľadom na osobu páchatelky a s prihliadnutím na jej doterajší život i okolnosti prípadu okresný súd vyvodil správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný a že na podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. neboli u obžalovanej splnené zákonné podmienky. Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovanej N. J. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovanej N. J. neakceptoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovanej N. J. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.